GEMEENTE TUBBERGEN
INGEKOMEN
- 9 SEP. 2022
NR.

Het college van de gemeente Tubbergen
Postbus 30, 7650 AA Tubbergen

Datum: 08-09-2022
Betreft: Bezwaar asielzoekerscentrum te Albergen, intrekkingsverzoek, aankondiging vovo

Geacht college van B&W,

De Stichting Uitbanning Genocide kan zich niet verenigen met het de vestiging van een asielzoekerscentrum in het hotel 't Elshuys op het adres Gravendijk 6, 7665 SK te Albergen.

Het voortbestaan van een groep als 'sociale eenheid' is een rechtens beschermd belang (EHRM *Jorgic v. Germany* 12-07-2007, no. 74613/01). Juist het beleid van de Staat miskent dit volledig, Albergen is een zeer hechte sociale eenheid, die deswege als territoriaal deel van de beschermde Nederlandse etnische en raciale groepen beschermd dient te zijn tegen hun gehele of gedeeltelijke vernietiging.

Nadat de Stichting Uitbanning Genocide daartegen op 29-08-2022 bezwaarschriften en intrekkingsverzoeken heeft gericht aan de minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening, de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid en het COA hebben deze, blijkbaar zonder de Stichting Uitbanning Genocide daarover te informeren afstemming bereikt dat het college van uw gemeente op de aanvraag van het COA zal beslissen.[1] Dit is geen deugdelijke bestuursvorming.

De Stichting Uitbanning Genocide stelt bij dezen bezwaar in bij uw college tegen de verleende omgevingsvergunning, op de aanvraag van het COA, voor zover deze reeds tot stand is gekomen en voor zover de Stichting Uitbanning Genocide redelijkerwijs kan menen dat deze reeds tot stand is gekomen (artikel 6:10 van de Awb). Ook dient de Stichting Uitbanning Genocide bij dezen de aanvraag in dat uw college bij beschikking zal bepalen dat op voornoemd adres geen omgevingsvergunning voor een asielzoekerscentrum zal worden verleend.

De Stichting Uitbanning Genocide heeft thans een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening aanhangig gemaakt waarbij de minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening verweerder is (**Productie 1**). Het zaaknummer bij de Rechtbank Amsterdam AMS 22/4300. Er dient rekening gehouden te worden met dat de zaak zal worden verwezen naar, of ingediend bij, de Rechtbank Overijssel.

De Stichting Uitbanning Genocide overweegt om ook tegen uw college een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening te doen. Graag ontvangt de Stichting Uitbanning Genocide daarom zo spoedig mogelijk uw (eerste) reactie op dit bezwaarschrift. De Stichting Uitbanning Genocide is snel bereikbaar per e-mail op uitbanninggenocide@protonmail.com

Bij voorbaat stelt de Stichting Uitbanning Genocide zich op het standpunt dat iedere (flits) deal die uw gemeente heeft of zal bereiken niet rechtmatig tot stand zal zijn gekomen. Immers is sprake van bedreiging (artikel 3:44 van het BW), gezien de aanzegging van de minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening om op de aanvraag van het COA te beslissen zelf onrechtmatig is. Ook geeft iedere bereidheid om asielzoekers en/of statushouders te huisvesten in Albergen blijk van «ernstige geestelijke schade» zoals bedoeld in artikel II onderdeel b van het Genocideverdrag.

(Hierna volgt de inhoud van het bezwaarschrift dat eerst op 29-08-2022 is gestuurd en uw college bij de grondslag van het bezwaar en primaire verzoek dient te betrekken.)

---

[1] Resultaten gesprek Rijk en infobijeenkomst asielzoekerscentrum gemeente Tubbergen
https://www.tubbergen.nl/file/3786/download

De Stichting Uitbanning Genocide kan zich niet verenigen met het de vestiging van een asielzoekerscentrum in het hotel 't Elshuys op het adres Gravendijk 6, 7665 SK te Albergen.

In de kamerbrief van 16-08-2022 met kenmerk 4160061 geven de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid en de minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening aan dat zij het Ruimtelijk ordeningsinstrumentarium zullen inzetten:

> De noodzaak om aanvullende opvangplekken te realiseren is zo groot dat het kabinet heeft besloten om een uitzonderlijke stap te zetten en de bevoegdheden zoals beschreven in artikel 3.2 Besluit omgevingsrecht toe te passen. Dit houdt in dat ik in overeenstemming met de Minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening een besluit zal nemen op de vergunningsaanvraag van het COA.

Volgens deze bepaling (onderdeel b) mag de minister, kort gezegd, zelf beslissen op de aanvraag om van het bestemmingsplan af te wijken indien de minister de opvang van asielzoekers op de betreffende locatie in het nationaal belang acht.

Op basis van het voorgaande concludeert de Stichting Uitbanning Genocide dat het COA een aanvraag heeft ingediend, althans spoedig zal indienen, bij de minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en dat op deze aanvraag - gezien de kamerbrief - positief is beschikt, althans zal worden beschikt. Voor zover de positieve beschikking thans nog niet tot stand is gekomen stelt de Stichting Uitbanning Genocide zich uitdrukkelijk op het standpunt dat zij «redelijkerwijs kon menen dat dit wel reeds het geval was» zoals bedoeld in artikel 6:10, eerste lid, onder b, van de Awb.

Bezwaar

De Stichting Uitbanning Genocide stelt bij dezen het rechtsmiddel van bezwaar in tegen de beslissing van de minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid op de aanvraag van het COA ten aanzien van de bedoelde locatie te Albergen.

Intrekkingsverzoek

Ook doet de Stichting Uitbanning Genocide de primaire verzoek(en), gericht aan het COA en de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, om de aanvraag voor zover deze is ingediend in te trekken; alsook om bij beschikking af te zien van het doen van een (verdere) aanvraag op de bedoelde locatie.

Aankondiging voorlopige voorziening

De Stichting Uitbanning Genocide doet bij dezen de aankondiging dat connex het bezwaar dat bij deze brief is ingediend een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening zal worden ingediend bij de bevoegde rechtbank. Spoedeisendheid moet reeds worden aangenomen omdat de maand augustus bijna ten einde is terwijl is aangekondigd dat:

> Het COA huisvest vanaf september 200 asielzoekers in het gebouw, maar op termijn moet er plek zijn voor 100 extra.[2]

Gronden van bezwaar

Gezien het korte tijdsbestek waarin het bezwaarschrift wordt opgesteld houdt de Stichting Uitbanning Genocide zich het recht voor om de grond van bezwaar aan te vullen en uit te werken.

Geen provinciaal of nationaal ruimtelijk belang

Toepassing van artikelen 3.1, onder b, en 3.2, onder b, van het Bor vereist een provinciaal of nationaal ruimtelijk belang (Stb. 2015, 323, p. 33):

> Overigens geldt bij de toepassing van de artikelen 3.1, onder b, en 3.2, onder b, van het Bor dat in het te nemen besluit altijd dient te worden gemotiveerd waarom het planologisch

---

[2] Tubantia, 17-08-2022, *Staatssecretaris: units bij hotel Albergen voor 100 extra asielzoekers* https://www.tubantia.nl/tubbergen/staatssecretaris-units-bij-hotel-albergen-voor-100-extra-asielzoekers~a4577cbd/

strijdig gebruik waarvoor vergunning is aangevraagd van provinciaal of nationaal ruimtelijk belang is. Bij de toepassing van deze artikelen met het oog op planologisch strijdig gebruik dat de opvang van asielzoekers mogelijk maakt, is dat niet anders.

Uit de kamerbrief van 16-08-2022 blijkt dat verweerder een noodzaak aanwezig acht omdat de capaciteit voor het opvangen van asielzoekers op locaties zoals Ter Apel ontoereikend is. In de persconferentie na afloop van de ministerraad van 26-08-2022 gaf de minister-president toe dat de aantallen asielzoekers thans lager zijn dan tijdens de piek media 2015-2016, maar dat de staat de fout heeft gemaakt om de opvangcapaciteit te snel af te bouwen.

Het enkele feit dat er een belang is bij het opschalen van de opvangcapaciteit, maakt niet niet dat dit een provinciaal of nationaal ruimtelijk belang is. Van een situatie met een dermate hoge toestroom van asielzoekers - men denke aan honderdduizenden of miljoenen asielzoekers die in Nederland asiel aanvragen - dat het afwijken van een bestemmingsplan ook door ruimtelijke belangen is ingegeven is geen sprake. Van deze bevoegdheid mag de minister in de gegeven omstandigheden dus geen gebruik maken.

Niet in het algemeen belang

Iedere aanwending van bestuursbevoegdheden strekt tot behartiging van het algemeen belang.[3] De aanwijzing van de locatie in Albergen voor het huisvesten van 200 tot 300 asielzoekers in een plaats met circa 3.000 inwoners is evident niet in het algemeen belang. Bij de inwoners van Albergen bestaat gerechtvaardigde vrees dat het besluit de sociale eenheid en harmonie van Albergen zal aantasten, dat er overlast en misdrijven van winkeldiefstal, intimidatie tot verkrachtingen zullen plaatsvinden. Ook voelen de inwoners van Albergen zich miskend in hun zelfbeschikkingsrecht als groep. Immers is doelbewust gekozen voor een procedure waarbij de gemeente buitenspel wordt gezet, de gemeente zegt zelf «aan het eind van de dag onaangenaam verrast» te zijn.[4]

Doordat bewust is gekozen voor een buitenproportioneel hoog aantal asielzoekers op een kleine gemeenschap, met het buitenspel zetten van de lokale democratische organen, hebben niet alleen de inwoners van Albergen maar ook inwoners van heel Nederland dit ervaren als een bruut machtsvertoon. Dit machtsvertoon is niet in het algemeen belang en heeft tot veel maatschappelijke onrust en vrees geleid.

Steeds meer Nederlanders beginnen in te zien dat het beleid van de staat er op is gericht om de oorspronkelijke Nederlandse bevolking op termijn te vervangen en zien de situatie in Albergen als een volle manifestatie van omvolking.

Genocide

De bestreden besluitvorming (aanvraag en de beschikking op de aanvraag) is in strijd met het verbod op het plegen van genocide. Artikel I van het Genocideverdrag omvat de verplichting van staten om zelf geen genocide te plegen.[5] Alle betrokken bestuursorganen zijn een orgaan van de staat naar internationaal recht en deswege gebonden aan de verplichtingen die voortvloeien uit het Genocideverdrag en uit *customary international law*.[6]

---

[3] M. Schreuder-Vlasblom, *Rechtsbescherming en bestuurlijke voorprocedure*, 6e druk (2017), p.19:
Het is zorgwekkend te lezen dat er bestuursrechters zijn die ervan uitgaan dat aan het algemeen belang geen betekenis mag toekomen bij de verlening van een planologische vrijstelling. ABR 2.11.2005, AB kort 2005,723. Wel juist: ABR 21.12.2005, AB 2006, 252: iedere aanwending van bestuursbevoegdheden strekt tot behartiging van het algemeen belang.

[4] https://www.tubbergen.nl/gemeente-tubbergen-onaangenaam-verrast-door-aanwijzing-coa

[5] *Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Bosnia and Herzegovina v. Serbia and Montenegro)*, Judgment, I.C.J. Reports 2007, p. 43, par. 179

[6] United Nations General Assembly (A/RES/56/83), Responsibility of States for internationally wrongful acts (2001)

De betrokken asielzoekers die dreigen te komen naar Albergen zijn van een andere etnische en een andere raciale groep dan de huidige inwoners van Albergen; deze verschillen zijn permanent.[7]

> An ethnic group is one whose members share a common language and culture; or, a group which distinguishes itself, as such (self identification); or, a group identified as such by others, including perpetrators of the crimes (identification by others). A racial group is based on hereditary physical traits often identified with geography.

Bij genocide is de *specific intent* het belangrijkste ingrediënt. Alleen het oogmerk is relevant, het motief (haat, geldelijk gewin, politieke overwegingen, enz.) is irrelevant.[8]

Het oogmerk moet gericht zijn op de gehele of gedeeltelijke vernietiging van een beschermde nationale, etnische, raciale of godsdienstige groep; hiervoor is voldoende dat bewezen kan worden dat het oogmerk is gericht op de vernietiging van een substantieel deel van een beschermde groep:[9]

> 19. The Defence misunderstands the Trial Chamber's analysis. The Trial Chamber stated that the part of the group Radislav Krstić intended to destroy was the Bosnian Muslim population of Srebrenica. (...)
> 22. It must be acknowledged that in portions of its Judgement, the Trial Chamber used imprecise language which lends support to the Defence's argument. The Trial Chamber should have expressed its reasoning more carefully. As explained above, however, the Trial Chamber's overall discussion makes clear that it identified the Bosnian Muslims of Srebrenica as the substantial part in this case.
>
> *2. "Part of a part" of a group*
> (...)
> 44. I respectfully agree with the Appeals Chamber that the "Defence misunderstands the Trial Chamber's analysis." The Trial Chamber found – and this has not been challenged – that the Srebrenica Muslims were "part" of the Bosnian Muslim group. Some of them were killed. The question then was whether those who were killed were killed with intent to destroy the Srebrenica "part" of the group. The Trial Chamber answered the question in the affirmative, using the killings, together with certain other matters, as evidence of that intent. Certainly, those who were killed belonged to the Srebrenica part of the Bosnian Muslim group, but no question really arose as to whether they constituted "part" of any group within the meaning of the chapeau of article 4(2) of the Statute; it was unnecessary to consider any such question. Accordingly also, no question arose as to the correct yardstick to be used to determine whether those killed constituted a "part" of any group.

Naar opvatting van de Stichting Uitbanning Genocide kan de *specific intent* reeds worden afgeleid uit de omvang van het aantal asielzoekers relatief aan de omvang van het territoriale deel van Nederland, de gemeente Tubbergen, althans Albergen, waarvan de samenstelling wordt vervangen.

Het beschermde belang bij genocide is het voortbestaansrecht van de in de chapeau van artikel II genoemde groepen. Dit voortbestaansrecht kan op verschillende manieren worden getroffen. In het Genocideverdrag staan vijf strafbare handelingen, de *actus reus*, opgesomd.[10] Daaronder valt «ernstige geestelijke schade» (artikel II onder b), volgens vaste jurisprudentie van internationale tribunalen dient deze schade te worden uitgelegd in samenhang met het beschermde belang bij genocide.

---

[7] ICTR, *The Prosecutor versus Clement Kayishema*, Case No. ICTR-95-1-T, 21 May 1999, par. 98:
[8] T&C Internationaal Strafrecht, *commentaar op aanhef Genocideverdrag, Inleidende opmerkingen*;
ICTY, *The Prosecutor v. Goran Jelisić*, 05-07-2001, judgement, Appeals Chamber, IT-95-10-A, par. 49
[9] ICTY, *The Prosecutor v. Krstić*, 19-04-2004, judgement and partially dissenting opinion, Appeals Chamber, IT-98-33-A, par. 19, 22, partial dissenting opinion Judge Shahabuddeen par. 44
[10] Zie hiertoe ook: *Elements of Crimes*, ICC, onder Article 6 Genocide, Introduction, Article 6 (b)

Bij de bestreden besluitvorming is kenmerkend dat geestelijke schade wordt toegebracht in de zin dat de inwoners van Albergen, en bij extensie van heel Nederland, het denkbeeld wordt opgedrongen dat hun belang om niet vervangen te worden niet geldt en dat zij daarin ook geen beslissingsbevoegdheid toekomt. Dit is een duidelijk voorbeeld van «ernstige geestelijke schade».

Het Internationaal Gerechtshof heeft specifiek gewezen op de erkenning van de distincte etnische groepen, als groepen die erkenning en bescherming onder het Genocideverdrag toekomen:[11]

> the Court notes that Myanmar has not presented to the Court concrete measures aimed specifically at recognizing and ensuring the right of the Rohingya to exist as a protected group under the Genocide Convention.

De Nederlandse staat, met name de regering, weigert te erkennen dat etnische en raciale Nederlanders in hun voortbestaan beschermd zijn onder het Genocideverdrag. Ook weigert de Nederlandse staat om concrete maatregelen te treffen die deze bescherming verzekeren. PvdA-minister Ritzen gaf op 11-12-1989 in het Algemeen Dagblad aan dat:

> door de snelle groei van het aantal buitenlanders in ons land de Nederlander zal verdwijnen (...) Het blanke ras zal op de zeer lange termijn uitsterven. Ik vind dat niet positief of negatief. Blijkbaar voelen we ons bij deze ontwikkeling prettig.

Ook thans geeft de staat geen enkele blijk van erkenning dat etnische en raciale groepen Nederlanders, als zodanig, onder het Genocideverdrag bescherming van hun voortbestaansrecht toekomt. Integendeel. De NCTV in dreigingsbeelden en de AIVD in jaarverslagen geven bestendig aan dat naar opvatting van de staat het streven naar het behoud van blanke raciale groepen, en het zich keren tegen omvolking en genocide een bedreiging voor de democratische rechtsorde zou zijn (!) en een uiting van rechtsextremisme.

Deze bestendige handelingen van de staat leveren een zwaarwegende aanwijzing dat de staat haar verplichtingen om genocide te voorkomen en om zelf geen genocide te plegen duurzaam schendt.

Formeel juridisch

In Nederland is de omvang van de etnische en raciale groepen Nederlanders, sinds de komst van de eerste gastarbeiders in de jaren '60 van de vorige eeuw, significant afgenomen. Hiermee is een proces in gang gezet dat dreigt de, tegen genocide beschermde, etnische en raciale groepen Nederlanders verder te decimeren, zowel in absolute als in relatieve aantallen.[12] Op basis van het beschermde belang bij genocide kan men hier niet op een neutrale of positieve - zoals men in bepaalde politiek-ideologische kringen doet - wijze naar kijken; net zoals bij het observeren van duizenden uitgebrande auto's is dit slechts legaal voor zover dit niet gepaard is gegaan met, of het gevolg is van, het plegen van strafbare feiten.

Er moet geconstateerd worden - veronderstellenderwijs zelfs onbetwist - dat processen waarbij bepaalde etnische en raciale groepen te maken krijgen met massale migratie van andere etnische en raciale groepen, met vermenging[13] en met dalende geboortecijfers geschikt[14] zijn om die bepaalde etnische en raciale als zodanig, geheel of gedeeltelijk te vernietigen. Er is deswege - in potentie - sprake van «The conduct took place in the context of a manifest pattern of similar conduct directed against that group or was conduct that could itself effect such destruction.» (*Element of crimes*).

---

[11] *Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (The Gambia v. Myanmar)*, Provisional Measures, Order of 23 January 2020, I.C.J. Reports 2020, p. 3, par. 14, 73

[12] https://gefira.org/en/2018/10/04/thou-shalt-not-talk-about-the-disappearance-of-the-dutch-population/

[13] Het tegengaan van vermenging wordt in Nederland gecriminaliseerd, vervolgd en bestraft als ware het 'discriminatie' in de zin van 137d Sr. Zie Rechtbank Rotterdam, 19-04-2022, ECLI:NL:RBROT:2022:2910

[14] "are sufficient to establish the material element of the crime of genocide"
- ICTY, *The Prosecutor v. Goran Jelisić*, 14-12-1999, judgement, Trial Chamber, IT-95-10-T, par. 100

De intentie van de beschermde etnische en raciale groepen te vernietigen kan reeds worden bewezen op basis van uitspraken als zodanig. Vergelijk de Trial Chamber van het ICTR:[15]

> The Chamber is of the opinion that it is possible to infer the genocidal intention that presided over the commission of a particular act, *inter alia*, from all acts or utterances of the accused, or from the general context in which other culpable acts were perpetrated systematically against the same group, regardless of whether such other acts were committed by the same perpetrator or even by other perpetrators.

Het vereiste van een plan - "een complottheorie" - is bestanddeel of vereiste bij genocide. Gewezen wordt op het vereiste van *specific intent*, de *dolus specialis* bij genocide:[16]

> 46. The specific intent requires that the perpetrator, by one of the prohibited acts enumerated in Article 4 of the Statute, seeks to achieve the destruction, in whole or in part, of a national, ethnical,
> racial or religious group, as such.
> 47. As to proof of specific intent, it may, in the absence of direct explicit evidence, be inferred from a number of facts and circumstances, such as the general context, the perpetration of other culpable acts systematically directed against the same group, the scale of atrocities committed, the systematic targeting of victims on account of their membership of a particular group, or the repetition of destructive and discriminatory acts.
> 48. The Appeals Chamber is of the opinion that the existence of a plan or policy is not a legal ingredient of the crime. However, in the context of proving specific intent, the existence of a plan or policy may become an important factor in most cases. The evidence may be consistent with the existence of a plan or policy, or may even show such existence, and the existence of a plan or policy may facilitate proof of the crime.
> 49. The Appeals Chamber further recalls the necessity to distinguish specific intent from motive. The personal motive of the perpetrator of the crime of genocide may be, for example, to obtain personal economic benefits, or political advantage or some form of power. The existence of a personal motive does not preclude the perpetrator from also having the specific intent to commit genocide. In the Tadić appeal judgement the Appeals Chamber stressed the irrelevance and "inscrutability of motives in criminal law".

De *Elements of Crimes* vereisen:[17]

> [Last element listed for each crime.] The conduct took place in the context of a manifest pattern of similar conduct directed against that group or was conduct that could itself effect such destruction.
>
> With respect to the last element listed for each crime:
> (a) The term "in the context of" would include the initial acts in an emerging pattern;
> (b) The term "manifest" is an objective qualification;
> (c) Notwithstanding the normal requirement for a mental element provided for in article 30, and recognizing that knowledge of the circumstances will usually be addressed in proving genocidal intent, the appropriate requirement, if any, for a mental element regarding this circumstance will need to be decided by the Court on a case-by-case basis.

Voor (het plegen van) genocide is geen minimumvereiste van het aantal (dodelijke) slachtoffers:

> Het wezenlijke kenmerk van genocide is het oogmerk van de dader(s) om een bepaalde bevolkingsgroep geheel of gedeeltelijk te vernietigen. Het is van belang een scherp onderscheid te maken tussen oogmerk en motief. Vereist is alleen dat de dader zich heeft

---

[15] *Prosecutor v. Jean-Paul Akayesu*, Case No. ICTR-96-4-T, Judgement (TC), 2 September 1998, par.728
[16] ICTY, *The Prosecutor v. Goran Jelisić*, 05-07-2001, judgement, Appeals Chamber, IT-95-10-A
[17] ICC, *Elements of Crimes*, 2011 https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/ElementsOfCrimesEng.pdf

voorgenomen een groep te vernietigen, zijn motief daarbij (haat, geldelijk gewin, politieke overwegingen, enz.) is irrelevant (zie ICTY Appeals Chamber, Jelisic, 5 juli 2001, par. 49).[18]

Ook geldt geen minimumvereiste ten aanzien van het aantal plegers van genocide. Terecht merkt het ICTY op dat ook een «lone individual» zich schuldig kan maken aan het plegen van genocide:[19]

> In this respect, the preparatory work of the Convention of 1948 brings out that premeditation was not selected as a legal ingredient of the crime of genocide, after having been mentioned by the ad hoc committee at the draft stage, on the grounds that it seemed superfluous given the special intention already required by the text and that such precision would only make the burden of proof even greater. It ensues from this omission that the drafters of the Convention did not deem the existence of an organisation or a system serving a genocidal objective as a legal ingredient of the crime. In so doing, they did not discount the possibility of a lone individual seeking to destroy a group as such.

Genocide is reeds strafbaar voordat enige voorbereidende uitvoeringshandelingen hebben plaatsgevonden:[20]

> 185. The Chamber notes that the crime of conspiracy to commit genocide covered in the Statute is taken from the Genocide Convention. The "Travaux Préparatoires" of the Genocide Convention suggest that the rationale for including such an offence was to ensure, in view of the serious nature of the crime of genocide, that the mere agreement to commit genocide should be punishable even if no preparatory act has taken place. Indeed, during the debate preceding the adoption of the Convention, the Secretariat advised that, in order to comply with General Assembly resolution 96 (I), the Convention would have to take into account the imperatives of the prevention of the crime of genocide:
>
> > "This prevention may involve making certain acts punishable which do not themselves constitute genocide, for example, certain material acts preparatory to genocide, an agreement or a conspiracy with a view to committing genocide, or systematic propaganda inciting to hatred and thus likely to lead to genocide."

Kenmerkend voor de doctrine van de staat waar de bestuursvorming op rust is dat er geen waarde, geen morele norm en geen rechtens beschermd belang geschonden wordt indien de samenstelling van de Nederlandse bevolking tussen 1960 en 2060 veranderd van 99% etnische en raciale Nederlanders naar 50% etnische en raciale Nederlanders. Dit vloeit voort uit de opvatting dat de niet-Nederlandse etnische en raciale groepen in alle daartoe relevante opzichten gelijk zouden zijn.

Op basis van het Genocideverdrag hebben etnische en raciale groepen een vaste definitie:[21]

> An ethnic group is one whose members share a common language and culture; or, a group which distinguishes itself, as such (self identification); or, a group identified as such by others, including perpetrators of the crimes (identification by others).
> A racial group is based on hereditary physical traits often identified with geography.

Omdat niet-Nederlandse migranten niet zichzelf identificeren als deelgenoten van een gemene taal en cultuur, zijn het geen etnische Nederlanders. Omdat niet-Nederlandse migranten niet de erfelijke fysieke eigenschappen van raciale Nederlanders kunnen overnemen, kunnen zij evenmin tot de groep raciale Nederlanders toetreden. Ze zijn daarmee duurzaam ongelijk. Wat de aanhangers van voornoemde doctrine ook zullen aanvoeren en wat zij ook zullen proberen om rechtsbescherming tegen genocide weg te moffelen en te saboteren, de etnische en raciale Nederlanders kunnen nooit hun rechtsbescherming tegen genocide verliezen.

---

[18] T&C Internationaal Strafrecht, commentaar op aanhef Genocideverdrag, Inleidende opmerkingen
[19] ICTY, *The Prosecutor v. Goran Jelisić*, 14-12-1999, judgement, Trial Chamber, IT-95-10-T, par. 100
[20] ICTR, *Prosecutor v. Musema*, Judgement, Trial Chamber I, ICTR-96-13-A
[21] ICTR, *The Prosecutor versus Clement Kayishema*, Case No. ICTR-95-1-T, 21 May 1999, par. 98

Deze gehele of gedeeltelijke vernietiging heeft reeds plaatsgevonden en vindt ook thans nog verder plaats. Immers zijn in territoriale delen van Nederland, zoals Amsterdam, Den Haag en Rotterdam, de groep etnische en raciale Nederlanders een minderheid. En in stadsdelen zoals Amsterdam Zuid-Oost, de Schilderswijk en Rotterdam Zuid is het aandeel van de groep etnische en raciale Nederlanders nog kleiner. Dat betekent dat het territoriale deel van die, onder het Genocideverdrag beschermde, groepen gedeeltelijk is vernietigd:[22]

De grote steden en voornoemde stadsdelen zijn, ook relatief, vele malen groter dan Srebrenica als deel van Bosnië. Juist uit de jurisprudentie in de Krstić zaak valt op te maken dat het reeds voldoende is om een relatief klein territoriaal deel (de omgeving van Srebrenica telde circa 30.000 inwoners aan het begin van de oorlog) op het oog te hebben om bewijs te te vinden dat het oogmerk was gericht op de totale groep. De gemeente Tubbergen, waar Albergen onderdeel van uitmaakt, telt ruim 20.000 inwoners, de intentie om het Tubbergen "deel" van de groepen etnische en raciale Nederlanders te vernietigen kan reeds worden opgemaakt op basis van de (gedeeltelijke) vernietiging van Albergen. Dit eens te meer omdat van vernederende verwijten een duurzaam effect uit gaat, immers zal men ook in andere plaatsen in Nederland en op latere momenten, reeds op basis van de toegebrachte ernstige geestelijke schade of op basis van de vrees om vernederende verwijten te ontvangen, onvoldoende weerbaarheid kunnen opbrengen om het daadwerkelijk en effectief garanderen van voortbestaansrecht te effectueren.

Voor het vereiste van de *specific intent*, geldt dat deze geheel of gedeeltelijke gericht moet zijn op de vernietiging van de groep als zodanig. Dit moet als volgt worden uitgelegd:[23]

> <u>d. "In whole or in part"</u>
>
> 668. The Appeals Chamber has held that the term "in whole or in part" must be interpreted as requiring that "the alleged perpetrator intended to destroy at least a substantial part of the protected group." The Appeals Chamber has specified that "the numeric size of the targeted part of the group," which should be evaluated not only in absolute terms but also in relation to the overall size of the entire group, as well as "the prominence" within the group of the targeted portion, are among the factors to consider when determining whether the targeted part is substantial enough to meet this requirement. The Appeals Chamber further found that "[t]he intent to destroy formed by a perpetrator of genocide will always be limited by the opportunity presented to him. While this factor alone will not indicate whether the targeted group is substantial, it can – in combination with other factors – inform the analysis."
>
> <u>e. "As such"</u>
>
> 669. The victims of the crime must be targeted because of their membership in the protected group, although not necessarily solely because of such membership.
>
> 670. As mentioned above, the Trial Chamber recalls that the specific intent must be to destroy the group as a separate and distinct entity.

Hoogachtend,
De Stichting Uitbanning Genocide,
Namens het bestuur, voor deze,

[redacted]

[22] ICTY, *The Prosecutor v. Krstić*, 19-04-2004, judgement and partially dissenting opinion, Appeals Chamber, IT-98-33-A

[23] ICTY, *The Prosecutor v. Blagojević & Jokić*, 17-01-2005, judgement, Trial Chamber, IT-02-60

Rechtbank Amsterdam, afdeling bestuursrecht
t.a.v. de voorzieningenrechter
postbus 75850, 1070 AW Amsterdam

Betreft:	Verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening (art. 8:81 van de Awb)
Verweerder:	De minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening
Verzoekster:	De Stichting Uitbanning Genocide
Datum:	06-09-2022
Productie 1:	Bezwaarschrift van 29-08-2022, (2x) ontvangen op 30-08-2022, aan verweerder

Edelachtbaar college,

Bij dezen doet de Stichting Uitbanning Genocide een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening in zoals bedoeld in artikel 8:81 van de Awb. Dit verzoek is connex aan het bezwaar (tevens intrekkingsverzoek) dat op 29-08-2022 is ingediend bij de **minister voor Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening** (hierna: verweerder). Verweerder heeft het bezwaar (**Productie 1**), dat zowel per gewone als per aangetekende post is verzonden ontvangen op 30-08-2022[1] respectievelijk 30-08-2022[2].

Bij gelijkluidende brief is op 29-08-2022 ok aan het COA (ontvangen 31-08-2022)[3] en aan de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (ontvangen 30-08-2022)[4] het bezwaar (tevens intrekkingsverzoek) ingediend.

Heden 06-09-2022 heeft de Stichting Uitbanning Genocide van geen van de drie genoemde bestuursorganen een reactie ontvangen, terwijl reeds in het bezwaarschrift van 29-08-2022 aanzegging is gedaan dat een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening zal worden gedaan. Verweerder ligt blijkbaar op ramkoers en stuurt aan op rechtszaken.

Ontvankelijkheid

Gezien de staatssecretaris op 17-08-2022 melding heeft gemaakt:

> Het COA huisvest vanaf september 200 asielzoekers in het gebouw, maar op termijn moet er plek zijn voor 100 extra.

en het reeds september is, zonder dat verweerder enige uitlating heeft gedaan over de termijn waarop zal worden beschikt moet worden aangenomen dat de bestreden beschikking reeds is afgegeven, althans dat deze zeer aanstaande is.

Omdat verweerder in de kamerbrief van 16-08-2022 zelf heeft gesteld:

> "De nood is heel hoog. Zonder maatregelen komen we in oktober duizenden opvangplekken tekort."

en

> "De noodzaak om aanvullende opvangplekken te realiseren is zo groot dat het kabinet heeft besloten om een uitzonderlijke stap te zetten en de bevoegdheden zoals beschreven in artikel 3.2 Besluit omgevingsrecht toe te passen."

moet redelijkerwijs worden aangenomen dat verweerder dermate is overtuigd van de noodzaak tot het een positieve beschikking reeds voorligt.

Voor zover verweerder het bestreden besluit nog niet tot stand heeft laten komen, kon de Stichting Uitbanning Genocide redelijkerwijs menen (gezien de kamerbrief van 16-08-2022) dat dit reeds het geval was (artikel 6:10, eerste lid, aanhef en onder b, van de Awb) zodat niet-ontvankelijkverklaring van het bezwaar achterwege blijft; mitsdien is het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ontvankelijk gezien het bepaalde in artikel 8:81, eerste lid, van de Awb.

---

[1] https://jouw.postnl.nl/track-and-trace/3SKABA266611403-NL-2500EA
[2] https://jouw.postnl.nl/track-and-trace/3SRPKS321675787-NL-2500EA
[3] https://jouw.postnl.nl/track-and-trace/3SKABA227771331-NL-2500GE
[4] https://jouw.postnl.nl/track-and-trace/3SKABA602735538-NL-2500EH

Genocide

De Keizer draagt geen kleren. De Nederlandse Staat heeft geen staand argument dat Nederland aan alle verplichtingen die uit het rechtstreeks geldende internationale recht en uit het Genocideverdrag en implementatiewetgeving voortvloeiende verplichtingen:

- om genocide te voorkomen,
- genocide te bestraffen,
- om zelf geen genocide te plegen.

Ook miskent de Nederlandse Staat dat Nederlandse (daarmee distincte) etnische en raciale groepen, als groepen bescherming onder het Genocideverdrag en erkenning van die status toekomen:[5]

Ook maken de Nederlandse Staat en/of haar ambtenaren zich ten aanzien van genocide schuldig aan artikel 9, eerste lid, aanhef en onder a en b, en tweede lid van de Wet internationale misdrijven:

- opzettelijk toelaat dat een aan hem ondergeschikte een zodanig feit begaat;
- opzettelijk nalaat maatregelen te nemen, voor zover die nodig zijn en van hem kunnen worden gevergd, indien een aan hem ondergeschikte een zodanig feit heeft gepleegd of voornemens is te plegen.
- door zijn schuld verzuimt maatregelen te nemen, voor zover die nodig zijn en van hem kunnen worden gevergd, indien een aan hem ondergeschikte, naar hij redelijkerwijs moet vermoeden, een zodanig feit heeft gepleegd of voornemens is te plegen.

De Stichting Uitbanning Genocide verwijst hierbij met name naar hetgeen in bezwaar - thans onbetwist - is aangevoerd. Er is bij de Stichting Uitbanning Genocide geen enkele administratieve maatregel bekend die specifiek beoogt dat Nederlandse etnische en raciale groepen als onder het Genocideverdrag beschermde groepen worden aangemerkt. Evenmin heeft de Staat maatregelen getroffen om genocide te voorkomen zoals voortvloeit uit het Genocideverdrag in verbinding met het internationale recht, met name Resolutie A/RES/60/147. Hieronder vallen informatierechten voor slachtoffers, zoals het informeren van het publiek en het onderwijzen van ambtenaren in het internationale recht. Veronderstellderwijs is verweerder bereid te erkennen dat de Staat ten aanzien van genocide op Nederlandse etnische en raciale groepen niets heeft gedaan dat staat omschreven in Resolutie A/RES/60/147.

Juist door tientallen jaren te zijn vernederd met verwijten van racisme, xenofobie en te zijn onderworpen aan strafvervolging ("Nederland voor de Nederlanders", "vol is vol"), enkel voor het opkomen voor het onder het Genocideverdrag beschermde belang van het voortbestaan van Nederlandse etnische en raciale groepen, tegen een (gedeeltelijke) vernietiging waaronder ten minste de vernietiging van territoriale delen (zoals vele wijken waarin beschermde Nederlandse groepen reeds in de minderheid zijn) zijn de Nederlandse etnische en raciale groepen bij uitstek slachtoffer in de zin van Resolutie A/RES/60/147. Dit activeert de verplichtingen die in de resolutie zijn vervat ten volle, terwijl de Staat deze verplichtingen niet categorisch schendt, het bestreden besluit schendt deze verplichtingen in het bijzonder.

Wat verweerder doet is het tegenovergestelde van *informing the general public* zoals bedoeld in artikel 24 van Resolutie A/RES/60/147. Dat verweerder uitgerekend in de gemeente Tubbergen voor het eerst het ruimtelijke orde instrument wil inzetten om tegen de wil van de bevolking en het gemeentebestuur in een asielzoekerscentrum te plaatsen is tekenend voor de genocidale opzet van verweerder. Albergen is een zeer hechte en gesloten gemeenschap, reden waarom de gemeenschap zeer hecht en eensgezind demonstreert tegen de komst van het asielzoekerscentrum. De gemeenteraad van Tubbergen - zelfs de PvdA - was unaniem tegen het bestreden besluit van verweerder.

Dat de bepalingen van Resolutie A/RES/60/147 onderdeel uitmaken van *customary international law* volgt uit dat deze resolutie ter stemming is gebracht in de Algemene Vergadering en dat deze zonder

---

[5] *Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (The Gambia v. Myanmar)*, Provisional Measures, Order of 23 January 2020, I.C.J. Reports 2020, p. 3, par. 14, 73

tegenstemmen is aangenomen: «consent to the text of such resolutions (...) may be understood as an acceptance of the validity of the rule or set of rules declared by the resolution by themselves».[6]

Indien verweerder in zijn verweerschrift in staat zal zijn om evenwel op erkenning, maatregelen of naleving van het internationale recht ten aanzien van Nederlandse etnische en raciale groepen te wijzen dan zal de Stichting Uitbanning Genocide hier met bijzondere interesse kennis van nemen. Bij voorbaat stelt de Stichting Uitbanning Genocide zich op het standpunt dat voornoemde erkenning, maatregelen of naleving van het internationale recht - *if any* - zwaar ontoereikend is om het voortbestaansrecht van Nederlandse etnische en raciale groepen op een doeltreffende wijze te garanderen. Ten minste zouden deze het heft in eigen handen moeten hebben terwijl de inwoners van Albergen het heft met veel machtsvertoon uit handen geslagen wordt.

Verweerder

In 2020 gaf verweerder aan dat er de komende jaren maar liefst 1 miljoen inwoners bij zouden komen, "geweldig gaan groeien", welke nieuwe inwoners vooral in «de regio» terecht zouden komen.[7] Verweerder gaf in 2020 voorts aan:[8]

> als je kijkt naar wat migratie doet met de demografische ontwikkeling van Nederland dan zie je dat we tot aan 2030 met ongeveer een miljoen mensen zouden gaan groeien dat zijn de huidige prognoses en dat het gros daarvan, ruim 80% daarvan, wordt veroorzaakt door migratie

Verweerder heeft wetenschap in de zin van noodzakelijkheidsbewustzijn als gevolg van het doorzetten van het gevoerde migratiebeleid, en daarmee opzet, op de gehele of gedeeltelijke demografische vernietiging van de beschermde Nederlandse etnische en raciale groepen.

Immers is de opzet van verweerder ten aanzien van het territoriale deel Tubbergen - en met Tubbergen nog vele andere territoriale delen in 'de regio' - van de etnische en raciale Nederlanders gedeeltelijk te vernietigen met de gedwongen komst van niet-Nederlandse etnische en raciale groepen asielzoekers en statushouders. Terwijl juist uit het genocideverdrag voortvloeit dat etnische en raciale groepen, ook per territoriaal deel, hiertegen moeten worden beschermd.[9]

Verweerder is bij uitstek bekend met de mate waarin de etnische en raciale Nederlandse groepen met (gedeeltelijke) vernietiging worden bedreigd, en toch gaat verweerder hier ongeremd mee door. Dit is opzettelijk toelaten, opzettelijk nalaten maatregelen te nemen en het door schuld verzuimen maatregelen te nemen terwijl redelijkerwijs vermoed moet worden dat genocide wordt gepleegd.

Formeel juridisch

Genocide als rechtsnorm naar internationaal (tevens nationaal) recht heeft zowel kenmerken van een krenkingsdelict als een abstract gevaarzettingsdelict. De normschending waar verweerder zich schuldig aan maakt bij het bestreden besluit ziet mede op het plegen van genocide als abstract gevaarzettingsdelict.

---

[6] "188. (...) The Court has however to be satisfied that there exists in customary international law an opinio juris as to the binding character of such abstention. This opinio juris may, though with all due caution, be deduced from, inter alia, the attitude of the Parties and the attitude of States towards certain General Assembly resolutions, and particularly resolution 2625 (XXV) entitled "Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations". The effect of consent to the text of such resolutions cannot be understood as merely that of a "reiteration or elucidation" of the treaty commitment undertaken in the Charter. On the contrary, it may be understood as an acceptance of the validity of the rule or set of rules declared by the resolution by themselves. (...)"
ICJ, *Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua*, Judgement, 27.6.1986, ICJ Reports 1986, 14, par. 188

[7] Bijeenkomst in Ommen 06-07-2022 https://twitter.com/HendrikWakker/status/1280155772039692289

[8] CDA debat 06-07-2022, https://www.youtube.com/watch?v=u5C79pQPHCo (vanaf 58:00)

[9] ICTY, *The Prosecutor v. Krstić*, 19-04-2004, judgement and partially dissenting opinion, Appeals Chamber, IT-98-33-A, par. 19, 22, partial dissenting opinion Judge Shahabuddeen par. 44

Onderzeebootanalogie
Er is sprake van een drogvoorstelling die omschreven kan worden met een onderzeebootanalogie. Verweerder, en verweerder staat hierin niet op zichzelf, waant dat het voorbestaansrecht van etnische en raciale groep op zichzelf geen rechtens beschermd belang. Vaak zijn dit soort (rechts)opvattingen ingegeven door politieke ideologie als "alle mensen zijn gelijk", zodat bij een demografische vervanging van etnische en raciale groepen men geen enkele schending van een beschermd belang (wenst te) zien, de vervangende etnische en raciale groepen zijn immers "net zo goed". Zoals duidelijk moet zijn op basis van het bezwaarschrift, is deze rechtsopvatting onhoudbaar.

De drogvoorstelling wordt versterkt door de achterblijvende rechtsbescherming. Onder het rechtstreeks geldende internationale recht, zie resolutie A/RES/96(I), is genocide een misdrijf naar internationaal recht en behoort dit reeds op basis van het internationale voorkomen en bestraft te worden. Het Genocideverdrag gaat uit van een iets striktere bepaling, waarbij onder meer de *actus reus* zijn ingeperkt door de handelingen onder a tot en met e. Ad hoc tribunalen zoals het ICTR en het ICTY plegen de voor de verdachte meest gunstige bepalingen toe te passen en vinden deswege bij het uitleggen van genocide eerder aansluiting bij het verdrag dan bij het internationale recht zelf.

Ook heeft Nederland artikel IV van het Genocideverdrag niet uitgevoerd, omdat ten aanzien van ministers, staatssecretarissen en leden van de Staten-Generaal er een *de facto* immuniteit geldt daar hun vervolging naar nationaal recht slechts kan worden bevolen door - henzelf - de regering of de Staten-Generaal.[10]

Het gevolg van dit alles is dat verweerder, ministers, staatssecretarissen, leden van de Staten-Generaal en andere menen volledig in hun recht te staan. En ook dat zij menen dat zij in dezelfde context anderen kunnen dwingen, hun moraal aantasten en anderen (strafrechtelijk) kunnen vervolgen. Daarbij komen zij echter al snel binnen het bereik van de *actus reus* van het Genocideverdrag. De analogie is dat iemand die in een onderzeeboot zit op 11 kilometer diepte zich veilig waant voor de extreem hoge druk, echter zodra diegene zijn hand uit het raampje steekt wordt die hand verpletterd door de extreem hoge druk van meer dan een ton per vierkante centimeter.

Ernstige geestelijke schade
Er is reeds blijk van ernstige geestelijke schade wanneer personen, die tot een beschermde nationale, etnische, raciale of godsdienstige groep behoren, geen (moreel) beschermd belang zien of ervaren dat is betrokken bij de (gedeeltelijke) vernietiging van hun eigen beschermde groep. Een voorbeeld hiervan zijn personen die zijn overtuigd van en/of uitdragen dat er te veel leden van hun beschermde groep zijn (overbevolking) en dat aan bevolkingspolitiek gedaan moet worden.

Meer blijk van ernstige geestelijke schade geven personen die miskennen dat nationale, etnische, raciale of godsdienstige groep separaat beschermd zijn, en die mitsdien geen geen (moreel) beschermd belang zien of ervaren dat is betrokken bij de (gedeeltelijke) vervanging van hun eigen beschermde groep. Bijvoorbeeld iemand die stelt dat "wij zijn allemaal gelijk, er is maar één ras, het mensenras" en die in een vervanging van het (territoriale) deel etnische Nederlanders door andere etnische groepen geen verschil en mitsdien geen geschonden beschermd belang ziet.

De Stichting Uitbanning Genocide stelt zich nadrukkelijk op het standpunt dat het een algemeen ervaringsfeit is dat er miljoenen of vele honderdduizenden dergelijke slachtoffers zijn die blijk geven van het hebben van ernstige geestelijke schade zoals bedoeld in het Genocideverdrag.

Ook een voorbeeld van ernstige geestelijke schade is dat veel mensen, ter justificatie dat zij opkomen voor het behoud van hun eigen onder het Genocideverdrag beschermde groep, beginnen met voorop te stellen dat zij "geen racist" zijn en dat zij onderschrijven dat ze gelijkheid onderschrijven (zelfs in

---

[10] Zie Hoge Raad 03-12-2010, ECLI:NL:HR:2010:BO0198 Ook al meent de Stichting Uitbanning Genocide dat deze aangifte inhoudelijk faalt, de Staat schendt hier artikel IV door de aangifte niet inhoudelijk te toetsen.

een context waarbinnen geen gelijkheid bestaat omdat onder het Genocideverdrag groepen separaat beschermd zijn).

Dergelijke ernstige geestelijke schade wordt doelbewust toegebracht aan etnische en raciale groepen. Een recent voorbeeld hiervan is het BNR panellid (nummer 5 op de kieslijst van DENK voor de Tweede Kamer) Charifa Zemouri[11] die op 19-08-2022 de (demonstrerende) inwoners van Albergen, en alle etnische en raciale Nederlanders, in de noodzakelijke uitoefening van hun voortbestaansrecht willens en wetens vernederd met verwijten van «racisme», «racistische drek», «xenofobie», «zogenaamde protesten», «gepest», «púre haat», «zoveel woede en zoveel agressie» en met een vergelijking met het bombarderen van burgers. Vanzelfsprekend heeft de Stichting Uitbanning Genocide aangifte van genocide tegen BNR en Charifa Zemouri gedaan bij de Hoofdofficier van Justitie van het Landelijk Parket en bij het Team Internationale Misdrijven. Dit voorbeeld van genocide staat niet op zichzelf.

Dit is een vorm van het stockholm syndroom, de slachtoffers, zelfs de slachtoffers die de moed hebben vergaard zich uit te spreken, voelen zich dermate bezwaard dat ze eerst de dogma's van de genocidale aanvallers omschrijven voordat zij aan het publieke debat durven deel te nemen.

Bij het ontstaan van deze ernstige geestelijke schade hebben het Openbaar Minister en de rechterlijke macht in Nederland een uiterst kwalijke rol gespeeld, door meningen (uitingsdelicten) te vervolgen en te bestraffen zonder daarbij het onder het Genocideverdrag beschermde belang van het voortbestaansrecht van nationale, etnische, raciale en godsdienstige groepen te erkennen of mee te wegen.

Motief

Een motief is geen ingrediënt van genocide.[12] Alleen het oogmerk is relevant. Wel merkt de Stichting Uitbanning Genocide op dat superstaten, statelijke actoren die de macht hebben over meerdere onder het Genocideverdrag beschermde groepen, vaak een motief hebben om hun macht te behouden door unificatie van hun bevolking. Zo werd tijdens de *Holodomor* de bevolking van Oekraïne gedeeltelijk vervangen met etnische Russen om Oekraïens nationalisme te breken (zie de speech van Raphael Lemkin - Soviet Genocide in Ukraine). Op gelijke voet heeft de Europese Unie een motief om de oorspronkelijke nationale, etnische, raciale en godsdienstige groepen (gedeeltelijk) te vernietigen en hen te vervangen met een gemengde bevolking, die alsdan gebroken zal zijn zich te verzetten tegen de Europese superstaat (thans in wording).

De staatssecretaris in de Tweede Kamer

Tijdens de plenaire vergadering van Dinsdag 17 mei 2022 gaf Staatssecretaris Van der Burg aan:[13]

> Wij zeggen: als je voor de deur staat, dan doen we de deur voor je open en dan vangen we je op. Vervolgens gaan we wel beoordelen of je terecht voor onze deur stond. Als dat niet zo is, dan bieden we je ook geen opvang meer en moet je terug naar het land van herkomst.
>
> Verder vinden wij uiteraard dat er opvang in de regio moet zijn. In de vorige kabinetsperiode is door Europa een deal gesloten met Turkije, juist bedoeld om die opvang in de regio te regelen. Dat soort deals zou je meer moeten sluiten.

Ook dit is een verdere miskenning van de verplichtingen die op basis van het internationale recht en het Genocideverdrag op de Staat rusten. De werking van het Vluchtelingenverdrag uit 1951 wordt ver overschreden, vrijwel 100% van alle asielaanvragen betreft personen die eerst meerdere veilige landen zijn gepasseerd. Eerder kan gesproken worden van welvaartszoekers dan van asielzoekers.

Landen als Denemarken, Australië en het Verenigd Koninkrijk hebben laten zien dat het mogelijk is om beleid te vormen dat daadwerkelijk de eigen etnische en raciale groepen beschermt tegen genocide in al haar deelnemingsvormen. Zo worden door Denemarken gevangenissen uitbesteed aan

---

[11] Albergen demonstreert tegen asielzoekers: 'Het is racistische drek!' | BREEKT https://youtu.be/iT19EHypV-s
[12] T&C Internationaal Strafrecht, commentaar op aanhef Genocideverdrag, Inleidende opmerkingen
[13] https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/plenaire_verslagen/detail/2021-2022/80

Kosovo, asielzoekers op een eiland opgevangen. Ook heeft het Verenigd Koninkrijk een akkoord gesloten met Rwanda om asielaanvragen daar te laten afwachten. Een terughoudende taakopvatting, zoals de Nederlandse Staat vertoont, miskent het onder het genocideverdrag beschermde belang. Immers worden illegalen indirect en direct beloond voor illegaal verblijft, bijvoorbeeld door naar verloop van tijd alsnog toegelaten te worden, terwijl de eigen beschermde groepen niet worden beschermd tegen genocide door vervanging. De Nederlandse Staat doet op dit vlak onvoldoende.

"Draagvlak"

In de 'Kamerbrief over besluitvorming opvangcrisis' van 26-08-2022 schrijven verweerder en de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid op pagina 3:

> Ons doel is om het asielbeleid zoveel mogelijk gestructureerd te laten verlopen, ongewenste migratiestromen zoveel mogelijk te beperken en het draagvlak voor migratie in onze samenleving te behouden en te versterken. Dit conform internationale verdragen en EU-regelgeving.

Het «behouden van draagvlak» wekt de suggestie dat er thans reeds draagvlak bestaat voor het gevoerde beleid ten aanzien van migratie. Deze suggestie is uitermate vals en misleidend.

Uit een opiniepeiling van Hart van Nederland uit mei 2022 blijkt dat 81 procent van de Nederlanders zegt dat Nederland te vol is om nog asielzoekers op te vangen, 14 procent is het daar niet mee eens en denkt dat er nog asielzoekers bij kunnen.[14] Uit dezelfde opiniepeiling blijkt voorts dat 77 procent vindt dat er geen noodwet mag komen die gemeenten dwingt om asielzoekers op te nemen. Nederlanders zijn al tientallen jaren van opvatting dat Nederland te vol is.

Wat verweerder en de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid in werkelijkheid bedoelen met het «behouden van draagvlak» is een salamitactiek waarbij het totale aantal migranten telkens wordt opgevoerd, nooit afneemt, en de intensiteit waarmee dit migratiebeleid wordt gevoerd soms wordt afgeremd als de bevolking hevig protesteert zoals tijdens de Europese asielcrisis van 2015.

Ook blijkt uit de gekozen bewoordingen (die bewust niet gekwantificeerd worden) dat verweerder het migratiebeleid wil en zal blijven doorvoeren, ongeacht hoeveel Nederlanders vinden dat het land te vol is. Verweerder is nietsontziend en zal pas stoppen als op de laatste vierkante meter van Nederland een migrant is geplaatst. Dit blijkt ook nog uit de artificiële beleidsdoelstelling van «draagvlak voor migratie versterken», reeds hieruit blijkt dat het migratiebeleid niet wordt gevormd op basis van de wil van de Nederlandse bevolking maar dat verweerder aanstuurt op veel mogelijk migratie totdat de bevolking hevig zal protesteren (om de migratie dan later alsnog te verhogen).

Geen ruimtelijk belang

Verweerder geeft aan dat het gebruik van de bevoegdheden zoals beschreven in artikel 3.2 Besluit omgevingsrecht is ingegeven door de nood ten aanzien van (toekomstige) tekorten in het aantal beschikbare opvangplekken. Wat daar ook van zij, dit is geen ruimtelijk belang.

Onbetwist is dat ook zonder impact op de ruimtelijke indeling van Nederland (landelijk en provinciaal niveau) er voldoende opvangplekken gerealiseerd kunnen worden. Tijdens de Europese asielcrisis van 2015 lag het aantal beschikbare opvangplekken veel hoger dan nu, de overheid kan

De gemeente Amsterdam heeft op 30-08-2022 besloten 1000 opvangplekken te realiseren op een cruiseschip in het Westelijk Havengebied.[15] Leegstaande kades bieden ruimte, zonder dat de ruimtelijke indeling van een bewoond gebied, zoals Albergen, daardoor getroffen raakt. Ook bezit de overheid, zoals tijdens de zitting op 29-08-2022 in zaak C/08/285197 / KG ZA 22-188 (ECLI:NL:RBOVE:2022:2476) tussen het COA en de voormalige eigenaars van het landhotel onbetwist werd gesteld, vele leegstaande grote panden zoals politiebureaus en kantoorpanden.

---

[14] Hart van Nederland, 13-05-2022, *Nederlanders vinden massaal: land te vol, migratiestop nodig* https://www.hartvannederland.nl/nieuws/politiek/nederlanders-vinden-massaal-land-te-vol-migratiestop-nodig

[15] https://www.amsterdam.nl/nieuws/nieuwsoverzicht/extra-opvangplekken-cruiseschip/

Belanghebbenden
Naar het oordeel van de Stichting Uitbanning Genocide zijn er vele belanghebbenden bij de verzochte voorziening. Ten eerste de omwonenden van het landhotel in Albergen. Het college van de gemeente Tubbergen. Het COA als aanvrager. De staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

De Stichting Uitbanning Genocide is bij voorbaat akkoord met een verwijzing van de zaak naar de Rechtbank Overijssel, dit is in het belang van een goede rechtsbedeling en binding met de zaak.

Conclusie en eis
De voorlopige voorziening is toewijsbaar, zowel op basis van een voorlopig rechtmatigheidsoordeel als op basis van een belangenafweging.

Er is evident sprake van een spoedeisend belang omdat zonder voorlopige voorziening hangende het bezwaar verweerder onverwijld en op zeer korte termijn positief kan beslissen op de aanvraag van het COA en het COA nog diezelfde dag circa 80 asielzoekers en statushouders kan plaatsen en dit aantal binnen korte termijn opgeschaald kan worden tot 200. Dit zou grote overlast en schade toebrengen aan de inwoners van Tubbergen en de omwonenden van het hotel in Albergen in het speciaal. Tegelijkertijd heeft dit, ten minste via de landelijke publiciteit, het effect dat de beschermde Nederlandse etnische en raciale groepen ernstige geestelijke schade zoals bedoeld in het Genocideverdrag zal worden toegebracht.

De Stichting Uitbanning Genocide verzoekt daarom eerbiedig om het (fictieve) bestreden besluit te schorsen en geschorst te houden totdat op het bezwaar zal worden worden beslist. Met daarbij, in goede justitie te bepalen, de voorziening dat een doeltreffende bescherming hangende een eventuele beroepsprocedure mogelijk zal zijn.

De Stichting Uitbanning Genocide
Namens het bestuur, voor deze,

[redacted]

R **AANGETEKENDE BRIEF NL**
NL Frankering betaald €9.05
44 gr.

220011

D
PostNL
08-09-2022 16:44
NL

3SRPKS085608855

7650AA 30

	ZL-C-16	ML-AS-1012/ 1015(Za)

Postbus 30 [redacted]
Naam: [redacted]
Adres: [redacted]